

ת"פ 46570/07 - מדינת ישראל נגד אוחד בקר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 46570-07 מדינת ישראל נ' בקר(עציר)

בפני כב' סגן נשיאה, השופט אליו ביתן
בעניין: מדינת ישראל נ' אוחד בקר

הממשימה

נגד

אוחד בקר (עציר)

הנאשם

גמר דין

כללי

.1. בטרם שמיעת הרأיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתוב האישום שהוגש נגדו, שאליה עיקריה -

בתאריך 12.07.17 בסמוך לשעה 10:30 הגיע הנאשם אל סניף בנק "איגוד" שברחוב שדרות ירושלים 12 באשדוד, מצד ידו כתוב בכתב ידו "זה שוד את הכספי מהר". הוא ניגש אל פקידת הקבלה ל.ש. (להלן: "המתלוננת") ומסר לה את הפתק. המתלוננת קראה את הפתק ומיד לאחר מכן מסרה לנายนם 32 שטרות של 200 ₪ ובסה"כ 6,400 ₪ (להלן: "הכספי"). הנאשם נטל את הכספי והלך. סמוך לאחר מכן נายนם רכש בחלק מהכספי, אוכל, כרטיסי נסיעה לתל אביב, באר שבע ואילת, ו- 1500 דולר.

.2. על יסוד הודהה הנאשם בעובדות כתוב האישום, כאמור, הוא הורשע בעבירה של שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

.3. במסגרת הסדר הטיעון המליצו הצדדים בית המשפט להטיל על הנאשם, 18 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למATALONTA בסך 2,500 ₪, פיצוי לבנק בסך 500 ₪, וקנס בסך 1,500 ₪.

.4. התביעה טענה שהמאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת.פ. 36252-01-16 של בית-משפט השלום אילית הוא בר הפעלה, ושיש להפיעלו ולקבוע שהנאשם ישא אותו במצבבר למאסר שיוטל עליו בתיק זה, וההגנה טענה שהמאסר על תנאי האמור אינו בר הפעלה.

.5. ב"כ המשימה צינה כי הסדר הטיעון הושג בהליך גישור. טענה, כי מעשה הנאשם איננו מצוי

עמוד 1

ברף הגבואה של סולם החומרה בעבירות השוד, שכן, לא ננקטה במהלךו אלימות פיזית או מילולית. וצינה, כי הטעיה לkerja בחשבן את מדיניות הענישה במקרים דומים, את הودאת הנאשם כבר בשלב החקירה, ואת הסכמת הנאשם לפצות את המתלוונת.

אשר למאסר על תנאי, טענה, כי יש להפעילו ובמצטבר. הפניה לפסק הדין בת.פ. 14-05-2012 בו נקבע כי יש לפרש את התנאי באופן מהותי ולא לפי סעיף העבירה.

הגישה את המרשם הפלילי של הנאשם ואת גזר הדין בת"פ 36252-01-16 של בית-משפט השלום אילת.

ב"כ הנאשם צינה כי הנאשם נולד ב-1985, רוק. נולד באילת ולאחר מכן עבר להתגורר במרכז. מתפרנס מעבודות מזדמנות בבתי קפה כעובד בר. טענה כי הנאשם צבר חובות רבים לבנק. צינה כי הנאשם הודה במעשהתו כבר בחקירתו במשטרת ולקח אחריות מלאה. במהלך השוד הוא לא נקט באלימות. לחובתו שתי הרשעות קודומות, האחת על תקיפה אמו והשנייה בעבירות גנבה. עבורי הפלילי אינם מכבים. עתרה לכבד את הסדר הטיעון.

אשר למאסר על תנאי, טענה, כי בנסיבות הוא אינו בר הפעלה. ביקשה לאפשר לנאשם לשלם את הכנס והפייצוי שיקבעו לו, בעוד זמן מה.

7. הנאשם התנצל על מעשיו.

8. סניפי בנק ומקומות דומים להם, המחזיקים סכומי כסף משמעותיים ופתוחים בפני הקהל הרחב, מועדים לפגיעה. כל אחד יכול להגיע לקרבת הפקיד המחזיק בכספי, לאיים עלייו ולקבל ממנו כסף. העובדה היא שמעשי "שוד באמצעות פתק", הינם חזון נפרץ. משכך, דרישה הרתעה אפקטיבית, בין היתר בדרך של הטלת עונשי מאסר משמעותיים.

9. ובכל זאת, כמובן שישנן דרגות חומרה שונות בעבירות השוד, ושיש הבדל בין שוד אלים ותוקפני לשוד באמצעות פתק, שאינו כרוך באלימות או באיום קונקרטי.

10. בהתחשב במעשה הנאשם, בגילו, בהודאותו - במשטרת ובבית המשפט, בחריטה שהביע, בחסיכון במשאים הכרוכים בניהול המשפט, ביחסו הוצרך בהעדר המתלוונת יתר עדי הטעיה, בעבר הפלילי של הנאשם, שאיננו חמוץ, ובעובדת זההו מסרו הראשון של הנאשם, הרי שהענישה המוצעת בהסדר הטיעון סבירה ויש לכבדה.

11. בתאריך 09.01.17, הנאשם הורשע בת"פ 36252-01-16 של בית-משפט השלום אילת, על פי הודאותו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה "תקיפה סתם" לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977. בית המשפט גזר עליו, בין היתר, 3 חודשים מאסר על תנאי, למשך שנתיים, "שלא יעבור על עבירה נוספת בה הורשע".

הטעיה טוענת, כי עבירות השוד בה הורשע הנאשם כאן, מפעילה את המאסר על תנאי האמור. אין בידי לקבל את הטענה.

נכון הוא שהפעלת מאסר על תנאי אינה מוגבלת לכך שהעבירה המפעילה תהיה על אותו סעיף אישום שנקבע כתנאי להפעלת המאסר המותנה, ושניתן להפעיל מאסר על תנאי גם כאשר סעיף האישום של העבירה המפעילה איננו זהה לסעיף האישום הכלול בתנאיandi בכרך שהעבירה המפעילה כוללת בחובנה, מבחינה מהותית, את יסודות העבירה הקבועה בתנאי. כך למשל, עבירה של "סחיטה באיזומים" תפעיל תנאי של עבירת "אייזומים", ועבירת "איןוס" תפעיל תנאי של "מעשה מגונה". (ראה ע"פ 7778/2010 **אחמד שהאב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) מיום 29.5.11). אולם כאן, התנאי הוא על עבירת "תקיפה סתם" לפי סעיף 379 לחוק העונשין, הכוללת יסוד עובדתי של "תקיפה", המוגדרת כהפעלת כח כלפי גופו של אדם ומשמעה גרם פיזי בגופו של אחר ללא הסכמתו (ראה יעקב קדמי "הדין בפלילים חוק העונשין- חלק שלישי" תשס"ז-2006 עמ' 1513).

עבירת "שוד", לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, בה הורשע הנאשם, יכולה להשתחכל בשני אופנים, אחד, ביצוע מעשה אלימות בשעת מעשה או בתכוּף לפניו או לאחריו, והשני, באיזום לבצע מעשה אלימות בשעת מעשה או בתכוּף לפניו או לאחריו.

בכתב האישום שבעובדותיו הודה הנאשם נאמר, שהנאים נטל את הכספי בכוונה לשலול אותו מבعليו, ובשעת המעשה או בתכוּף לפניו **"איים** בכתב לבצע מעשה אלימות באדם...". התובעת עצמה נימקה את הסדר הטיעון המקל עם הנאשם בין היתר בכך ש"לא ננקטה כל אלימות פיזית או מילולית".

עליה איפוא, שעבירת השוד בה הורשע הנאשם, אינה כוללת מרכיב של תקיפה, וממילא היא אינה יכולה להפעיל תנאי של "תקיפה סתם", שנקבע לנאים בגין דין הנ"ל.

12. נכון כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 18 חודשים מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. פיצוי למתלוונת בסך 2,500 ₪.

ד. פיצוי לבנק בסך 500 ₪.

ה. קנס בסך 1,500 ₪ או 5 ימי מאסר תחתיו.

הकנס ישולם ב- 3 תשלוםomin חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.18 . תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הקנס לתשלום מיידי.

הפיצוי למתלוונת ישולם ב- 5 תשלוםomin חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.18. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לתשלום מיידי.

הפיצוי לבנק ישולם בתשלום אחד, עד יום 1.6.18 .

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.